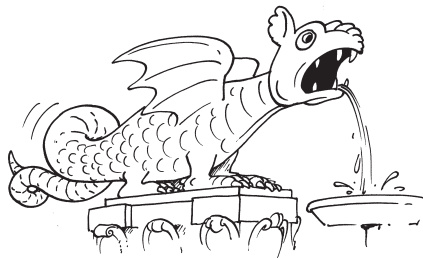

SPOMINI

Ko sem prvič obiskal mesto Celovec

Na Kogelski Gori, kjer je zdaj tišina in praznina, je bilo pred petdesetimi leti zelo živahno. Tam nas je živelo skupno okrog 25 oseb v treh hišah.

Stari starši so tam gospodarili na zelo zelo majhni kmetiji. Imeli so dve kravi, nekaj svinj in seveda tudi perutnino in tri koze.

Babica je bila zelo delavna pa tudi zelo hudomušna. Imel sem jo rad tudi zaradi te lastnosti. Igrala se je z vnuki in pravnuki, jahala osla, pri spravilu sena „nabulala“ koga s senom in še marsikoga je povlekla za nos. Zelo dobro sva se razumela in mnogokrat sem ji pomagal pri kakem nujnem opravilu. Spravljali smo praprot in listje, vlačili drva na tako imenovanih „goreh“ domov, nosili vodo iz vodnjaka v hišo in še marsikaj drugega.

Nekega dne me je presenetila s ponudbo, da jo pospremim v glavno mesto Celovec. Začuden in hkrati nadvse vesel sem bil. Od tega trenutka sem jo pri vsaki priložnosti spraševal, kako je kaj tam v tem mestu. Pripovedovala mi je o konjičku, ki stoji pred neko veliko trgovino in ki ga otroci lahko jahajo.

Komaj sem dočakal dan odhoda. Najprej sva morala zgodaj zjutraj na Suho na avtobus, ki naju je odpeljal do vlaka v Pliberk. Avtobus sem že poznal, vlaka pa še ne. Nikoli prej ga še nisem videl v živo, slišal pa sem ga pogosto, ko je prečkal velikanski most čez Dravo in neprestano piskal.

Po dobri uri zanimive vožnje sva končno prispela v mesto, o katerem sem imel sanjske predstave. Na poti do najine trgovine sem začuden opazoval direndaj in raznolika prometna sredstva na široki cesti, ki vodi od glavne železniške postaje v središče mesta. Končno sva prispela do nakupovalnega središča, pred katerim je res stal zelo lep blesketajoč se vranec z dolgim repom. Kar osupel sem stal pred njim, in ko je babica s kovancem vdahnila življenje v ta tehnični čudež, sem se počutil kot v raju. Kaj šele, ko sem se usedel na konjička in ga zajahal! Počutil sem se kot indijanček v preriji in bil nadvse srečen.

Ko je babici zmanjkalo kovancev, me je končno spravila z vranca in mi nato pokazala še druge znamenitosti mesta. Še dolgo sem sanjal o enkratnem doživljanju z iskrim konjičkom in celovskim zmajem, ki mi ga je babica seveda tudi pokazala.

